

عنوان مقاله:

قلمرو شفاعت در اقسام مجازات

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 51، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

احمد میرخلیلی - دانشگاه میبد

عباس کلانتری خلیل آباد - دانشگاه میبد

حسین دشتی - دانشگاه میبد

خلاصه مقاله:

شفاعت در اصطلاح به معنای وساطت شخص سوم به نفع شخص خطاکار برای عفو و بخشش و نوعی تلاش برای گذشتن از خطای شخص و ترک مجازات او است. شفاعت در امور کیفری یکی از مباحث مطرح در فقه اسلام است که درباره جواز یا عدم جواز و قلمرو آن در اقسام مجازات اختلاف است. با توجه به سیاست کیفر زدایی و وجود این نهاد در حقوق اسلام، بررسی قلمرو این مسئله با توجه به منابع فقهی اسلام یعنی کتاب و سنت و اجماع و عقل، اهمیت فراوان دارد. در این پژوهش با استفاده از روش کتابخانه‌ای پس از بررسی آیات و روایات مربوط به شفاعت به تعیین قلمرو شفاعت در اقسام مجازات بر مبنای تقسیم جرائم به حق‌الله و حق‌الناس پرداخته شده و این نتیجه حاصل شده است که در جرائم حق‌الناسی شفاعت نزد صاحب حق هیچ منعی ندارد. در جرائم حق‌اللهی شفاعت جایز نیست اما در جرائم تعزیری که اختیار تعیین آن با حاکم اسلامی است، پذیرش یا عدم پذیرش شفاعت در اختیار حاکم قرار دارد که با توجه به مصلحت و مفسده موجود در آن و مقتضیات زمان و مکان تصمیم‌گیری کند.

کلمات کلیدی:

شفاعت، حق‌الله، حق‌الناس، حد، تعزیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141297>

